

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318206621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318206621.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: PhDr. J. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., E. XXX/X, proti žalovaným: 1. A. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., S. XXX/X, zastúpenej AK: Mgr. Ondrej Bartošovič, so sídlom Šaľa, P. Pázmáňa 2020/30, 2. B. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom O. K., L., F. XX, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 35C/37/2018-69 zo dňa 20. januára 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej 1. **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Žalovanej 2. **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom uložil žalobcovi zaplatiť žalovanej 1. a žalovanej 2. náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 40a, § 140, Občianskeho zákonníka, s poukazom aj na procesné ustanovenie § 185 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že darovacou zmluvou zo dňa 9.12.2015 žalovaná 2. ako daryňa previedla na žalovanú 1. ako obdarovanú vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu vo výške 3/40 k celku na nehnuteľnostiach. Vklad vlastníckeho práva žalovanej 1. na základe darovacej zmluvy zo dňa 9.12.2015 bol vykonaný pod č. V 2409/2015 dňa 4.2.2016 a zapísaný na LV č. XXX pre k.ú. Y.. Vklad vlastníckeho práva žalobcu na základe kúpnej zmluvy bol vykonaný pod č. V 224/2016 dňa 18.2.2016. Zo spisu Okresného súdu sp. zn. 10C/133/2016 vyplýva, že totožný žalobca sa v konaní proti žalovanej 1. domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, pričom v odôvodnení žaloby uviedol, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.2.2016 sa stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností označených aj v predmetnej darovacej zmluve a vlastnícke právo nadobudol 18.2.2016.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobu ako nedôvodnú zamietol. Základným predpokladom žalobcu úspešne sa domáhať ochrany pri porušení predkupného práva je preukázanie toho, že je nositeľom oprávnenia spoluvlastníka z predkupného práva a tým preukázanie jeho aktívnej legitímácie v konaní. Zároveň, keďže ide o oprávnenie osobné a neprenosné, žalobca musel byť jeho nositeľom aj v čase porušenia predkupného práva. V žalobe

uviedol, že na základe darovacej zmluvy žalovaná 1. nadobudla vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach 4.2.2016 (vkladom do katastra pod č. V 2409/2015), ku vzniku jeho oprávnenia ako spoluvlastníka sa nevyjadril. Postupom podľa § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku okresný súd zistil, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k podielu na nehnuteľnostiach až po žalovanej 1., a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.2.2016, zavkladovanej až 18.2.2016. V čase nadobudnutia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu žalovanou 1. nebol žalobca spoluvlastníkom nehnuteľnosti. Prevodom vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy medzi žalovanými 1. a 2. tak nemohlo byť zasiahnuté do jeho (v tom čase ešte neexistujúceho) oprávnenia spoluvlastníka zo zákonného predkupného práva. Žalobca vstúpil do spoluvlastníckej štruktúry až 18.2.2016, kedy jej súčasťou už bola žalovaná 1. ako spoluvlastníčka v podiele 3/40-ín. Žalobca tak nie je aktívne legitímovaný na uplatnenie si oprávnenia z porušenia predkupného práva spoluvlastníka v súvislosti s právnym úkonom - darovacou zmluvou z 9.12.2015.

5. Nakoľko žalované mali v konaní plný úspech, okresný súd im proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že v čase podania žaloby mal informácie prístupné z listu vlastníctva a nedisponoval katastrálnym spisom, z ktorého by mal možnosť oboznámiť sa s presným obsahom zmluvy, resp. dátumom jej uzavretia, prípadne čísla pod ktorým kataster rozhodol o povolení vkladu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že podielovým spoluvlastníkom predmetným nehnuteľností je od 18.2.2016, pričom žalovaná 1. nadobudla predmetnú nehnuteľnosť od žalovanej 2. dňa 2.11.2016 pod č. V1954/2016. Z uvedeného je zrejmé, že v čase prevodu spoluvlastníctva zo strany žalovanej 2. už bol spoluvlastníkom nehnuteľností, teda súčasťou spoluvlastníckej štruktúry, čím bol i zároveň aktívne legitímovaný v tomto konaní na uplatnenie si oprávnenia z porušenia predkupného práva spoluvlastníka v súvislosti s napadnutým právnym úkonom. Potvrdil, že v žalobe uviedol nesprávne označenie čísla konania, ktorým kataster rozhodol o povolení vkladu, avšak uvedené nič nemení na skutočnosti, že spoluvlastnícky podiel bol prevedený medzi žalovanými neplatne. Právny úkon napadnutej darovacej zmluvy nie je vyjadrený len číslom katastrálneho konania, ale treba ho posudzovať podľa obsahu. Postup okresného súdu považuje za príliš formalistický a rozporný s cieľom súdneho konania.

7. Žalovaná 1. a žalovaná 2. odvolanie nepodali k odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná 1., ktorá uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje ako vecne správny potvrdiť, keď v odvolaní žalobca napáda iný právny úkon (darovacia zmluva, zavkladovaná dňa 2.11.2016 pod č. V1954/2016), než v žalobe.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie § 387 CSP.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol (určenie, že darovacia zmluva uzatvorená medzi žalovanou 1. a žalovanou 2., ktorá tvorí titul nadobudnutia vlastníckeho práva č. V-2409/2015 zo dňa 4.2.2016 k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, pre okres Šaľa, obec Y., katastrálne územie Y., na Okresnom úrade v Šali, katastrálny odbor, a to:

stavby - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. č. 1024/1, hospodárska budova bez súpisného čísla, postavená na parc. č. 1024/4, garáž bez súpisného čísla, postavená na parc. č. 1024/5, parcely reg. „C“ - parc. č. 1024/1, o výmere 102 m², zast. plochy a nádvorí, parc.č. 1024/2, o výmere 14 m², zast. plochy a nádvorí, parc. č. 1024/3, o výmere 465 m², zast. plochy a nádvorí, parc. č. 1024/4, o výmere 53 m², zast. plochy a nádvorí, parc. č. 1024/5, o výmere 28 m², zast. plochy a nádvorí, parc. č. 1025, o výmere 680 m², záhrady, je neplatná), z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácia žalobcu na podanie predmetnej žaloby.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, keď citoval právny predpis, ktorý aj správne aplikoval a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci o nedostatku aktívnej vecnej legitímáciu žalobcu, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

11. Jednou z prvých otázok, ktoré rieši súd v civilnom sporovom konaní, je otázka, či ten, kto podal žalobu, je v spore aktívne legitímovaný. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitímovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne legitímovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Otázku, kto je v tom-ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitímovaný, musí súd riešiť vždy skôr než pristúpi k riešeniu otázky existencie alebo neexistencie nároku.

12. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 <P.>). V danom prípade totiž žalobca požaduje určenie, neplatnosti darovacej zmluvy, a v takom prípade jedným zo základných predpokladov úspešnosti podanej žaloby je aktívna legitímácia žalobcu. Ten, ak je daná aktívna legitímácia žalobcu, môže byť žalobca v konaní úspešný. Pokiaľ nie je daná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie žalovaného nároku, jediným procesným dôsledkom nedostatku aktívnej legitímácie je meritórne rozhodnutie, spočívajúce v zamietnutí žaloby.

13. Podľa § 140 Občianskeho zákonníka, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

14. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

15. Ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka zakladá domnienku, že ak ide o niektorý z dôvodov neplatnosti právneho úkonu, ktoré sú taxatívne uvedené v tomto ustanovení, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, nedovolá neplatnosti právneho úkonu. Dovolanie sa relatívnej neplatnosti je právnym úkonom, ktorý musí vyjadrovať ako skutočnosť, že ide o uplatnenie relatívnej neplatnosti, tak aj vadu právneho úkonu, ktorá v danej konkrétnej veci jeho relatívnu neplatnosť spôsobila. Zákon tu ponecháva uplatnenie relatívnej neplatnosti na vôli osoby dotknutej vadným právnym úkonom.

16. Vo všeobecnosti možno uviesť, že spoluvlastník, ktorý je oprávnený z predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), má pri porušení jeho predkupného práva na výber, či sa bude na súde domáhať určenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu (§ 40a Občianskeho zákonníka); či sa bude domáhať voči nadobúdateľovi, aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok; alebo sa uspokojí s tým, že mu zostáva zachované predkupné právo, avšak už voči nadobúdateľovi.

17. Dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu je jednostranný hmotno-právny právny úkon adresovaný účastníkom právneho úkonu a možno ho urobiť oznámením alebo námietkou, a to aj ústne. Tento prejav vôle musí vyjadrovať jednak skutočnosť, že ide o uplatnenie relatívnej neplatnosti a tiež aj konkrétnu vadu právneho úkonu, ktorá má v danej veci relatívnu neplatnosť za následok. Relatívnu neplatnosť možno uplatniť aj priamo v civilnom sporovom konaní žalobou (prípadne vzájomnou žalobou), ktorá bola riadne doručená strane sporu (ako účastníkovi právneho úkonu), proti ktorej dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu smeruje. Pokiaľ ide o dvojstranné a viacstranné právne úkony, musí sa dotknutý účastník úkonu dovolávať neplatnosti voči všetkým ostatným účastníkom. Právne účinky dovolania sa neplatnosti právneho úkonu (nastupujúce vždy ex tunc) nastávajú okamihom, keď dôjde účastníkom právneho úkonu dovolanie vo forme oznámenia neplatného právneho úkonu adresovaného buď druhému účastníkovi, resp. ostatným účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu, alebo ak sa dovoláva neplatnosti tretia osoba, všetkým účastníkom právneho úkonu.

18. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania správne ustálil, že vklad vlastníckeho práva žalovanej 1. na základe darovacej zmluvy zo dňa 9.12.2015 bol vykonaný pod č. V 2409/2015 dňa 4.2.2016 (zapísaný na LV č. XXX pre k.ú. Y.) a vklad vlastníckeho práva žalobcu na základe kúpnej zmluvy bol vykonaný pod č. V 224/2016 dňa 18.2.2016 a na základe uvedeného správne uzavrel, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie oprávnenia z porušenia predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka) v súvislosti s darovacou zmluvou zo dňa 9.12.2015 (V2409/2018 zo dňa 4.2.2016), keďže do spoluvlastníckej štruktúry vstúpil až 18.2.2016 (V 224/16 zo dňa 18.2.2016), kedy jej súčasťou už bola žalovaná 1. ako spoluvlastníčka v podiele 3/40 (od 4.2.2016). Na podporu uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že aj spoluvlastnícke právo k nehnuteľnostiam nastáva podľa zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) až vkladom, teda momentom, keď sa do verejného katastrálneho operátu zapíše nový vlastník alebo iná osoba oprávnená z vecného práva (§ 28 ods. 2).

19. Podľa § 129 ods. 1, 2 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

20. Podľa § 129 ods. 3, 4 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

21. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

22. Okrem všeobecných náležitostí žaloba musí obsahovať tie náležitosti, ktoré sú uvedené v ust. § 132 ods. 1 CSP, a to označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, ods. 2 opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, ods. 3 žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

23. Zákonné ustanovenie § 132 ods. 1 CSP citované v odseku 22 ukladá povinnosť žalobcovi formulovať žalobný návrh - petit, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a presne formulovaný. Žaloba je však procesný

úkon strany, ktorú treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj skutkové odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby. Žalobca musí preto svoj nárok presne vyjadriť tak, aby bola splnená požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku, ktorá je splnená vtedy, ak je možné žalobný petit prevzatý do výroku rozsudku vykonať niektorým zo spôsobov výkonu exekúcie. upravuje povinnosť.

24. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona ako aj zo skutočností uvedených v odseku 23 bolo povinnosťou žalobcu svoju žalobu vybaviť náležitosťami vyžadovanými zákonom. Porovnávajúc obsah žaloby s ust. § 127 i § 132 CSP je zrejmé, že žaloba všetky predpísané náležitosti obsahovala.

25. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je petit. V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozhodnutia. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť (teda aj vykonateľnosť) výrokov súdnych rozhodnutí. Presný a určitý petit je pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať účinky žalobcom zamýšľané (I. ÚS 233/97).

26. Z obsahu samotnej žaloby ako aj navrhnutého petitu žalobcom vyplýva, že sa domáha určenia neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú identifikoval jednoznačne pod č. V2409/2015 zo dňa 4.2.2016, pod ktorým katastrálny úrad rozhodol o povolení vkladu, čím stanovil rozsah predmetu konania, o ktorom súd prvej inštancie konal a aj rozhodol. Zároveň v žalobe špecifikoval, že zmluvu uzavreli žalované 1. a 2., pričom predmetom bolo nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu 3/40-ín k celku. Uvedené vyplynulo aj z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktorý mal v spise založenú aj darovaciu zmluvu zo dňa 9.12.2015, ktorou žalovaná 2. darovala žalovanej 1. nehnuteľnosti vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 3/40-iny k celku, ako aj list vlastníctva č. XXX, na ktorom je okrem iných zapísaná aj darovacia zmluva podľa č. V-2409/2015 zo dňa 4.2.2016, ktorej zápis (na liste vlastníctva) označil žalobca v žalobe (aj v petite). S ohľadom na uvedené možno prisvedčiť žalobcovi, že právny úkon napadnutej darovacej zmluvy nie je vyjadrený len číslom katastrálneho konania, ale treba ho posudzovať aj podľa obsahu, avšak je nutné uviesť, že súd prvej inštancie sa uvedeným riadil.

27. Žalobca síce v odvolaní namieta, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná 1. nadobudla predmetnú nehnuteľnosť od žalovanej 2. dňa 2.11.2016 pod č. V1954/2016, avšak s poukazom na uvedené v odseku 26 odvolací súd poukazuje na to, že ako predmet konania žalobca neoznačil zmluvu zapísanú pod č. V1954/2016, a teda ani súd prvej inštancie v rámci vykonaného dokazovania sa nezaoberal zmluvou zapísanou pod č. V1954/2016, preto námietka žalobcu nemôže obstať. Sám žalobca v odvolaní tvrdí, že uviedol nesprávne číslo konania, ktorým kataster rozhodol o povolení vkladu. Keďže z obsahu žaloby ako aj navrhnutého petitu žalobcom vyplýva, že sa domáha určenia neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú identifikoval jednoznačne č. V2409/2015 zo dňa 4.2.2016, pod ktorým katastrálny úrad povolil vklad, nemožno akceptovať tvrdenie žalobcu o omyle v označení darovacej zmluvy, ktorej neplatnosti sa v konaní domáha.

28. Podľa § 366 písm. a) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

29. V súvislosti s argumentom žalobcu, že v čase zavkladovania darovacej zmluvy (označenie katastrálneho konania č. V-1954/2016), ktorou žalované medzi sebou previedli nehnuteľnosti bol súčasťou spoluvlastníckej štruktúry, odvolací súd konštatuje, že s poukazom na § 366 na uvedené neprihliadol, keďže neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 366 CSP.

30. S ohľadom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok, včítane správneho závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého) potvrdil.

31. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa ním osobitne vysporiadať, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu považoval za vecne správne. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Žalovaná 1. má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej 2. vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná 2. v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčísľila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

35. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

36. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

37. Na základe uvedeného odvolací súd žalovanej 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

38. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).